

Du kan være nok så meget *diva...*

Af BRITTA BJERRE // britta.bjerre@soendag.dk
Foto: RUNOLFUR GUDBJØRNSSON, MARIA VERNETTI og PER RYOLF

Efter 30 år med base i Rom vendte den danske skuespillerinde **Brigitte Christensen** hjem til Aarhus for et par år siden for at stå i spidsen for et storstilet kulturprojekt i det omstridte boligområde Gellerupparken. Du kender hende måske ikke. Men det gør millioner af italienere.

Brigitte Christensen har gået på de røde løbere ved masser af filmfestivaler.

Hun har spillet med i film af store franske og italienske instruktører, men også i danske Thomas Vinterbergs "En mand kommer hjem".

Hun har stået på de store italienske teater-scener, men har brugt sig selv lige så meget på alternative og eksperimenterende steder.

Og så for godt to år siden kom hun hjem til fødebyen Aarhus efter 30 år med Rom som base og trådte ind i Gellerupparkens belastede betonhistorie. Her skulle hun som en del af Aarhus Kulturhovedstad 2017 hjælpe med at få kunst og kultur til at arbejde side om side med det byfornyelsesprojekt, som kommunen har sat i gang for Gellerup-området.

Brigitte blev kunstnerisk leder af projektet Eutopia 2017, som siden 2016 har præsenteret borgerne for et væld af kunstneriske initiativer lige fra en egentlig Eutopia Festival til en række forestillinger, borgerspil, performances, workshops og debatter. Alt sammen med det ene ædle formål: at bruge kunstens samlende kraft til at fremme forståelsen imellem mennesker på tværs af kulturelle, sociale og andre skel.

Alligevel kan det sagtens være, at du aldrig har hørt om Brigitte Christensen. For den 61-årige skuespillerinde, instruktør og manuskriptforfatter er trods et flammende engagement og en utrolig udstråling et meget beskedent menneske, der ikke fører sig frem med sig selv som hovedperson. Hun kan sagtens ligne en diva og lyde som én. Men hun

ER det ikke, hvis altså diva opfattes negativt og krukket.

Da hun i sin tid som ganske ung på et højskoleophold blev fuldstændig bjergtaget af teatrets magiske verden, "var det ikke så meget det at stå på en scene eller være i centrum, der optog mig", som hun siger.

- Det var mere den kollektive skabende proces. Det nødvendige samarbejde. Og den totale respekt for, at alle på holdet er nødvendige. For det ER de. Det gælder også i filmens verden. Du kan være nok så meget diva, men du ved godt, at du har brug for alle andre på holdet for at kunne eksistere i det, du skal præstere den dag.

Berømt i en moden alder

Livet består af tilfældigheder, mener Brigitte. I så fald var det en pudsigt tilfældighed, at hun i en moden alder og efter mange år med eksperimenterende teaterforestillinger og smalle, seriøse film pludselig blev stjerne i en megapopulær tv-serie sendt i primetime på Italiens største tv-kanal Rai1.

Tv-serien "Paura di Amare" blev sendt fra 2010 til 2013 med Brigitte i en af hovedrollerne.

- Det var en stærk rolle, men også en rigtig tåreperser-serie, som alle bare elskede. Og jeg skal love for, at med den kom den store forandring for mig. Jeg blev simpelthen nationalt populær hos hr. og fru Rossi. Når man ses af millioner og atter millioner på den største tv-kanal to gange om ugen i et drama, der følges af alle, så bliver man altså berømt og stoppet på gaden og alt det dér. ▶

EUTOPIA STAGE

”

*Jeg forelskede
mig totalt i landet.
Senere kom der
en italiensk mand
og senere igen
også en italiensk
skilsmisse ind over*

LIDT EKSTRA

- Birgitte er både skuespiller, instruktør og manuskriptforfatter.
- Har bl.a. spillet med i: tv-filmen "Coco Chanel", Oscar-vinder Giuseppe Tornatores "The Best Offer" og Claude Chabrols "Stille dage i Clichy", og altså Thomas Vinterbergs "En mand kommer hjem".
- Har fået den fornemme filmpris Premio Rossellini for bedste kvindelige hovedrolle i "Gli extra..." af Francisco Jose Fernandez.
- Medvirker i en lille rolle i den nye spillefilm "Christian IV – Den sidste rejse" af instruktørtalentet Kasper Skovsbøl.

”
Vi har en pagt om at holde fast i hinanden. Det betyder også rent fysisk, at der ikke må gå mere end et par uger, hvor vi ikke er sammen

– Jeg var igennem mange prøvefilmninger for at få rollen. Og da var det pludselig en fordel IKKE at have været under kniven, som så mange af mine kolleger i branchen har været det. Når rollen er en kvinde, der har siddet 25 år i fængsel, er der ikke brug for et ansigt, der er blevet ”løftet” og sprøjtet. Da var mit helt rigtigt, siger hun grinende.

Forelskede mig

At Brigitte kom til at bo i Italien, tog sin begyndelse, da hun som ung og en del af gruppeteatret Kaskadeteatret turnerede rundt i Europa og tilbragte en del tid i stovlelandet.

– Jeg forelskede mig totalt i landet. Senere kom der en italiensk mand og senere igen også en italiensk skilsmisse ind over. Men det var mit arbejdende møde med Italien, som hurtigt gav mig en fornemmelse af, at her føler jeg mig hjemme.

Der måtte dog gå lidt tid, før hun kunne slå sig ned der. Efter fire år med Kaskadeteatret grundlagde hun sit eget teaterkompagni, La Luna, hjemme i Danmark. Kompagniet spillede også internatio-

nalt – og mere og mere i Italien. Og da så den omtalte italienske mand kom ind i billedet, endte det med, at teatret fik base i Rom, og Brigitte kom til at leve 17 år sammen med den samme italiener.

I dag har hun levet 20 år sammen med sin anden mand, der er musiker og komponist. Han er fra Jugoslavien, men har boet i Italien det meste af sit liv.

– Jeg har haft to lange forhold i mit liv. Og lidt småkæresteri inden. Den trofasthed tror jeg, har været nødvendig for mig. Hvis jeg også havde været skiftende i mine kærligheds-

Brigitte fotograferet i sminken, da hun medvirkede i den tv-serie, der gjorde hende berømt i Italien.

forhold, kunne jeg nok ikke have levet det arbejdsliv, jeg har levet.

– Jeg er jo lidt af en luksussigøjner. Jeg har skiftet hjem, ligesom andre har fået nye sko igennem næsten hele mit voksne liv. Jeg har altid levet i en kuffert. Jeg har konstant været på turné eller ude at filme eller i gang med et eller andet altopslugende projekt.

Brigitte musikermand bor i Italien og også i København, hvis han da ikke er på turné et eller andet sted i verden.

– Vi arbejder ofte sammen, og han er musikalsk leder i Eutopia 2017. Vores tætte og dybe samarbejde er en af nøglerne til vores forhold. Vi har en pagt om at holde fast i hinanden. Det betyder også rent fysisk, at der ikke må gå mere end et par uger, hvor vi ikke er sammen. Så må vi prøve at besøge hinanden dér, hvor vi er. Og det har vi været gode til.

En slags forandring

Hvordan med Gellerup og arbejdet med at fremme forståelsen i og uden for en bebyggelse, der står på regeringens ghettoliste? Er dét lykkedes?

– Jeg ville være en stor løgner, hvis jeg sagde, at Eutopia har forandret Gellerup. Det har det ikke. Men der er kommet en masse mennesker ud på den anden side af det projekt med en stor lyst til livet. Mennesker, der har taget deres skæbne i deres egne hænder. Mennesker, der har fået et kærligt puf.

– Nogle er begyndt på en uddannelse. Nogle er blevet kunstnere eller skribenter. Og flere har smidt tørklædet, hvilket ikke er et mål i sig selv. Men de har lært, som vi alle sammen skal lære, at stå ved det, de er. Det er den form for forandring, du kan nå igennem kunsten og samværet og mødet med andre mennesker.

Brigitte er blevet bedt om at fortsætte Eutopia-projektet andre steder, både i Danmark og udlandet, fortæller hun. Og det vil hun rigtig gerne.

– Man kunne måske mene, at jeg godt kunne hvile lidt på laurbærene. Men min drivkraft har alle dage været min nysgerrighed efter at møde nye mennesker og ikke kun møde dem, men også prøve at forstå, hvad vi er for nogle forunderlige væsener, os mennesker. ■